

הת (נצרת) 46945-01-25 - מדינת ישראל - ימ"ר צפון - מחלק כלכלי והלבנת הון ורשות המסים נ' חברת פגוס הנדסה בע"מ

ה"ת (נצרת) 46945-01-25 - מדינת ישראל - ימ"ר צפון - מחלק כלכלי והלבנת הון ורשות המסים נ' חברת פגוס
הנדסה בע"מ ואח'שולם נצרת
ה"ת (נצרת) 46945-01-25
ה"ת (נצרת) 9710-01-25
מדינת ישראל - ימ"ר צפון - מחלק כלכלי והלבנת הון ורשות המסים

נ ג ד

1. חברת פגוס הנדסה בע"מ
 2. יאסר חאמד
 3. זכריא חאמד
 4. ג'לאל חאמד
 5. הייתם חוסרי
 6. חב' ה.ח.ה (2020) לבנין בע"מ - טוענת לזכות
 7. חברת המאטר והמשקם בע"מ - טוענת לזכות
 8. מוחמד יוסף
 9. חברת מגדלי דניה
 10. חברת א.ס. הקוסם
- בית משפט השלום בנוף הגליל-נצרת
[27.07.2025]
לפני כבוד השופטת מיסא זועבי
החלטה

לפניי בקשה ראשונה להארכת תוקף החזקת תפוסים, לפי סעיפים 23-24 ו-32 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר
וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט - 1969 (להלן: "פסד"פ") וסעיף 26 לחוק איסור הלבנת הון, תש"ס - 2000 (להלן:
"חוק איסור הלבנת הון") וזאת למשך 180 ימים.

רקע והשתלשלות ההליכים

1. ביום 29.11.2024, החלה חקירה פלילית גלויה נגד המשיבים במסגרת תיק פל"א 509503/2024, על ידי מחלק
כלכלי - הלבנת הון בימ"ר צפון בשיתוף עם מס הכנסה חיפה. התפוסים מושא הבקשה (נספח א') נתפסו במהלך
חיפוש שנערך בתאריך זה בביתו של ג'לאל חאמד (להלן: "המשיב 4"), בהתבסס על צו חיפוש שהוצא נגדו, כאשר
באותו בית מתגוררים גם המשיבים 2 ו-3, בניו. בהמשך הוצאו צווים נוספים מכוחם נתפס רכוש נוסף וכן הוקפאו
חשבונות בנק של המשיבים ואחרים.

2. המשיבים חשודים, כל אחד בהתאם לחלקו, בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, שימוש והפצת חשבוניות פיקטיביות, העלמת הכנסות, שיבוש מהלכי משפט, עבירות מס, עבירות מע"מ, זיוף ועבירות לפי חוק איסור הלבנת הון, תש"ס-2000 (להלן: "חוק איסור הלבנת הון"). התפוסים, מושא הבקשה עניינם כספים במזומן, חשבונות בנק, מקרקעין, שיקים, מכשירי טלפון ניידים, התקן אחסון דיגיטלי, מסמכים ועוד.
3. ביום 05.01.25, הוגשה על ידי המשיבים 1 ו-2, בקשה להשבת תפוסים ולשחרור חשבונות הבנק. בהמשך, ביום 19.01.25 הוגשה על ידי המשיב 3, בקשה להשבת תפוסים. כמו כן, ביום 09.02.25, הגישו המשיבות 6 ו-7, בקשה להשבת תפוסים לידיהן, במסגרת תיק ה"ת 46945-01-25 שבו נדונה בקשת המשיבים 1-2. בהסכמת הצדדים ולבקשתם, הדיון בכלל הבקשות נשמע במאוחד בפניי ביום 10.02.25 (להלן: "הדיון בחודש פברואר 2025"). במעמד הדיון, על יסוד המלצתי, הסכימו הצדדים להסרת הקפאת הפעילות בחשבונות הבנק של המשיבים 1 ו-2, בכפוף להעברת הכספים באותם חשבונות לפיקדון משטרת ישראל.
4. ביום 15.03.25, הוריתי בהחלטתי על דחיית הבקשות של המשיבים להשבת התפוסים למעט ביחס לשני שעוני רולקס, שהוריתי על השבתם למשיבים. באותה החלטה קבעתי כי תפיסת הרכוש בוצעה כדין בהתאם לצווי החיפוש שהוצאו ולהוראות הפסד"פ וחוק איסור הלבנת הון, אף שהצו המקורי לא כלל במפורש תפיסת רכוש בשווי. עוד נקבע, כי הנסיבות החריגות שליוו את ביצוע החיפוש, ובמיוחד השלכת כספים מהחלון על ידי המשיב 3, הצדיקו את התפיסה בהתאם לחריגים שהותוו בפסיקה.
5. בהחלטה קבעתי עוד, כי מתקיים חשד סביר לביצוע עבירות מס, שימוש בחשבוניות פיקטיביות והלבנת הון בהיקף של עשרות רבות של מיליוני שקלים, בעוד ששווי הרכוש התפוס מוערך בכ-5.84 מיליון שקלים בלבד. האינטרס הציבורי בהבטחת חילוט עתידי גובר בשלב זה על האינטרס הפרטי של המשיבים. כמו כן, דחיתי את בקשת המשיבות 6 ו-7 להשבת המחאות, משום שלא הוכחה זכותן בהן ונוכח קיומו של חשד למעורבותן בעבירות.
6. בצד האמור, הדגשתי כי על המבקשת לפעול לקידום החקירה במטרה לצמצם את הפגיעה בזכויות הקניין של המשיבים. הטלפונים הניידים יוחזקו לצרכי חקירה בהיותה בראשיתה, ורק שעוני הרולקס יוחזרו מאחר שתפיסתם לא הייתה מוצדקת על פי הצו המקורי.
7. ערר שהוגש על ידי המשיבים על החלטה זו, נמחק בהמלצת בית המשפט המחוזי הנכבד (ע"ח 64628-03-25, החלטה מיום 24.04.25).
טענות הצדדים

8. בבקשה שלפניי, סקרה המבקשת את השתלשלות האירועים המתוארים לעיל, והוסיפה כי ביום 4.05.25, המשיבים 2 ו-4 נעצרו ביחד עם אחרים, והם שוחררו בתנאים מגבילים ביום 15.05.25. כמו כן, המבקשת ציינה כי חקירת הפרשה בעיצומה, וכי בוצעו פעולות חקירה רבות בשיתוף עם רשויות המס, ומאז הדין בחודש פברואר 2025, חומר החקירה עובה ונאספו ראיות רבות הקושרות ומחזקות את החשדות כנגד המשיבים. כמו כן, הודגש בבקשה כי מדובר בחקירה דינאמית, מורכבת ומסועפת בהיקף רחב, וכי המבקשת פועלת על מנת למצותה עד תום.
9. לאור האמור, עתרה המבקשת להורות על המשך החזקת כל התפוסים המצוינים בבקשה, למשך 180 יום נוספים, הן לצורך חילוט עתידי, והן כחלק מהראיות שנתפסו בתיק החקירה.
10. במעמד הדין שהתקיים ביום 02.07.2025, הגיש ב"כ המבקשת דו"ח סודי עדכני (מב/1). צוין, כי הדו"ח מפרט את התנהלות החקירה והפעולות שבוצעו החל מחודש פברואר 2025. כמו כן, הדו"ח כולל רשימת פעולות חקירה נוספות שהיחידה החוקרת שוקלת לבצע. עוד צוין ב"כ המבקשת, כי רמת החשד התחזקה באופן משמעותי מאז הדין בחודש פברואר.
11. ב"כ המבקשת הסביר, כי תהליך התפיסה התבצע בשני שלבים עיקריים: בשלב הראשון, במהלך החודשים נובמבר ודצמבר 2024, בוצעה תפיסת חשבונות הבנק של המשיבים 1 ו-2, וכן נכסי מקרקעין בלבד, שכן באותה העת לא היה ידוע למבקשת היקפן המלא של העבירות והחשדות. בשלב השני, ביום 04.05.25, בוצעה תפיסת רכוש נוסף, לרבות כלי רכב, לאחר שהחשדות התחזקו והתבהרו. באשר לסוג הרכוש שנתפס, פירט ב"כ המבקשת כי הוא כולל, סכום של כ- 2.5 מיליון שקלים, שנתפס בשני חשבונות בנק, סכום של כ- חצי מיליון שקלים שנתפס במזומן, וכן נכסי נדל"ן נוספים. ב"כ המבקשת הבהיר, כי הבקשה הנדונה, אינה נוגעת לרכוש שנתפס ביום 4.05.25, שכן לגבי אותם תפוסים תוגש בקשה נפרדת בעתיד, בהתחשב בעובדה שטרם חלפה תקופה של 180 יום ממועד תפיסתם, כנדרש על פי חוק.
12. בנוגע לעילה להמשך החזקת התפוסים, פירט ב"כ המבקשת כי בהתאם לדו"ח הסודי שהוגש לבית המשפט, היקף העבירות המיוחס למשיבים מסתכם במאות מיליוני שקלים, בהתבסס על נתוני מס הכנסה. לעומת זאת, השווי הכולל של הרכוש התפוס - לרבות הרכוש שנתפס ביום 04.05.25 - מוערך בסכום אשר נע בין 15 ל-18 מיליון שקלים בלבד. מכאן, עולה כי קיים פער משמעותי בין היקף העבירות המיוחס לשווי התפוסים, המהווה סכום זניח בהשוואה להיקף העבירות. פער זה, מצדיק את המשך החזקת הרכוש התפוס כבטחון לצורך מימוש חילוט עתידי.

13. ביחס למשיב 3, הבהיר ב"כ המבקשת, כי בשלב הנוכחי אין תיסוף ראייתי המעיד על מעורבותו הישירה בעבירות, בהשוואה למשיבים 1, 2 ו- 4. עם זאת, העילה להמשך החזקת התפוסים הרשומים על שמו, נשענת על שני נימוקים. הנימוק הראשון, נובע מגרסתו של המשיב 3, כי הכספים אותם השליך מחלון ביתו במהלך החיפוש שנערך ביום 29.11.2024, מקורם בכספי זכיות ממשחקי הימורים בקזינו, מחוץ לתחומי מדינת ישראל. משכך, ולאור העובדה שלא דיווח על הכספים, פעל בניגוד להוראות סעיף 9 לחוק איסור הלבנת הון. הנימוק השני, מתבסס, כפי שעולה מן העדויות, על כך שמדובר למעשה במצב של "קופה משפחתית משותפת". בנסיבות אלה, מדובר בכספים משותפים, שמשפחת המשיב 3 מחזיקה ומנהלת יחדיו, כאשר כולם מתגוררים יחד באותו מתחם. מכאן, שלא ניתן להפריד בין כספי המשפחה לכספים השייכים באופן בלעדי למשיב 3.
14. בתגובה לטענות המשיבים בדבר פעילותה החוקית והלגיטימית של משיבה 1, הדגיש ב"כ המבקשת, כי החומר הראייתי מצביע על דפוס התנהלות מתוחכם של הוצאת חשבוניות מס פיקטיביות בהיקף נרחב. לפירוט לגבי מימדי העבירה הפנה ב"כ המבקשת לדו"ח שהוגש, תחת הכותרת "תרשים פעילות פיקטיבית" הכולל ניתוח מפורט של פעילות המשיבה 1.
15. בנוגע לטענות המשיבים בדבר הליכי החקירה, הבהיר ב"כ המבקשת כי לא ניתן להתייחס לפרטי החקירה המתמשכת מחשש לשיבוש. עם זאת, בקשר לבקשת המשיב 2, לחלץ מידע נקודתי ממכשיר הסלולרי התפוס, צוין כי ניתנה לו הזדמנות לעשות כן לפני משורת הדין.
16. באשר לפריקת המכשירים הסלולריים ולוחות הזמנים לפעולות החקירה, הסביר ב"כ המבקשת כי מדובר בחקירה כלכלית מורכבת ורחבת היקף, המתנהלת בשיתוף עם רשויות מס הכנסה. לאור היקפה והמורכבות שלה, לא ניתן לאמוד בדיוק את לוח הזמנים להשלמתה. כמו כן, נבחנו חלופות לתפיסה אך אלה לא נמצאו מתאימות.
17. לעניין בקשות שחרור הרכבים שטרם נידונו ואינם חלק מבקשה זו, הביע ב"כ המבקשת הסכמה עקרונית לשחרורם, בכפוף לתנאים הקבועים בפסיקה. קרי, הפקדת 30% משווי הרכב, ביטוח מקיף לטובת משטרת ישראל, איסור דיספוזיציה והתחייבות להשבת הרכב לפי דרישה. הודגש, כי הסכמה תינתן אך ורק בהתקיימות כלל התנאים הנדרשים.
18. ב"כ המשיבים טענו בדיון שהתקיים ביום 2.07.25, כי נתוני המבקשת בדבר היקף העבירות המיוחס למשיבים, אינם מבוססים על מידע מאומת מרשויות המס, אלא על הצהרותיו של המשיב 2, בנוגע למחזור העסקאות השנתי שלו. עוד נטען, כי המשיב 2 ניהל את המשיבה 1 באופן בלעדי, ואילו אביו - משיב 4, התערב בנקודות "משבר", לצורך יישוב סכסוכים ותרומה מניסיונו, ומעולם לא נטל חלק בפעילות הניהולית השוטפת.
19. ב"כ המשיבים התייחסו לטענות המבקשת ביחס לפעילות הבלתי חוקית של המשיבה 1, וטענו כי אין לטענה זו בסיס עובדתי. לגישתם, מדובר בחברה הפועלת כדן ובאופן חוקי ולגיטימי, במסגרת שיתופי פעולה עם חברות מובילות בענף הבנייה, המעסיקה קבלני משנה ותחתיהם מאות עובדים, כאשר כלל הפעילות שלה מדווחת כנדרש על פי חוק. בנוסף, טענו ב"כ המשיבים כי המבקשת נמנעה לבחון טענותיהם של המשיבים בדבר הפעילות החוקית והסדירה של המשיבה 1, במסגרת החקירה, מפאת "חוסר אמון" כלפי המשיבים.

20. נטען עוד בהקשר זה, כי ההתנהלות הפיננסית השקופה של המשיבה 1, המאופיינת בהסכמים ברורים וביצוע תשלומים באמצעות העברות בנקאיות מתועדות, עומדת בסתירה מוחלטת לדפוסי הלבנת הון או שימוש בחשבוניות פיקטיביות. בדיקה מקצועית של הכרטסות והמערכת החשבונאית חושפת תמונה ברורה של התנהלות עסקית סדירה ותקינה, הנתונה לביקורת שוטפת של רואה חשבון ופיקוח רשויות המס.

21. אשר להחלטה שניתנה ביום 15.03.25, טענו ב"כ המשיבים, כי אף שהחלטה זו מהווה "נקודת המוצא של ההליך" והיתה מוצדקת במועד קבלתה, שומה על בית המשפט לבחון את חוסנה ועמידותה של העילה אשר מצדיקה המשך החזקת התפוסים במבחן חלוף הזמן, התפתחות מצבת הראיות בתיק והנסיבות - נכון לנקודת הזמן הנוכחית. 22. במעמד הדיון שהתקיים ביום 13.07.25, חזרו ב"כ המשיבים על טענותיהם מהדיון הקודם, והדגישו כי המשך החזקת התפוסים בשלב הנוכחי, פוגע באופן בלתי מידתי הן בזכויות הקניין והן בחופש העיסוק של המשיבים. לטענתם, הצעדים שנקטה המבקשת הינם דרקוניים ודורסניים, הפוגעים באופן בלתי סביר בהתנהלותה השוטפת של המשיבה 1 וכן בהתנהלותם היומיומית הסדירה של המשיבים. המשיבים גם הביעו טרזניה כלפי היחס לו זכו מהמבקשת במהלך החיפוש והחקירה, וטענו שבעקבות הליכי החקירה נפגע שמם הטוב. מצב זה, גם השפיע לרעה על מצבו הרפואי של המשיב 2.

דיון והכרעה

23. באשר לסמכות התפיסה והמשך ההחזקה של התפוסים, בית המשפט מצווה לבחון בכל שלב את הצורך בהמשך התפיסה תוך איזון בין האינטרס הציבורי בחילוט עתידי לבין הפגיעה בזכויות הקניין של החשודים. פגיעה זו חייבת להיות לפי חוק, מידתית ולתכלית ראויה, תוך התחשבות בחלוף הזמן מעת התפיסה, בהתמשכות הפגיעה ובחזקת החפות העומדת לחשודים (בש"פ 302/06 חברת לרגו עבודות עפר בע"מ נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.3.2006)). במסגרת האיזון נדרש בית המשפט לבחון את סיכויי ההרשעה והחילוט, הנזק שנגרם לחשודים וחלופות תפיסה אפשריות.

24. סמכות התפיסה אינה מקנה סמכות נמשכת להחזיק ברכוש, וככל שבחלוף הזמן העילה או התכלית יחדלו מלהתקיים, תפקע סמכות המשטרה להחזיק בו. עם זאת, בית המשפט העליון הדגיש, כי ייתכן שחפץ ייתפס מכוח מספר עילות, כך שגם אם עילה אחת תפקע, עילה אחרת תעמוד בעינה, ואף ייתכן כי בחלוף הזמן תקום עילה חדשה, שלא הייתה רלבנטית במועד התפיסה (בש"פ 7992/22 עדנאן נורי נ' מדינת ישראל, פסקאות 10-11, [פורסם בנבו] (1.03.2023)). לפיכך, בעת הפעלת ביקורת שיפוטית יש לבחון אם המשך החזקת התפוסים נעשית כדין. תחילה, יש לבחון אם בנקודת הזמן הנוכחית קיים מקור סמכות המשולב עם תכלית, המאפשר המשך החזקה, ואם כן, יש לבחון את מידתיות ההחזקה (בש"פ 8353/09 מגאלניק נ' מדינת ישראל, פסקה 10 [פורסם בנבו] (26.11.2009)).

25. בהליכי תפיסת רכוש לצורך חילוט עתידי, נדרש קיומו של חשד סביר. קרי, סיכוי סביר שהחשודים ביצעו את העבירות המיוחסות להם, הנלמד מעיון בחומר הקיים ומהתפתחות החקירה המשטרתית (בש"פ 1093/20 דבש נ' מדינת ישראל, פסקה 6 [פורסם בנבו] (14.2.2020); בש"פ 829/22 חברת אליאבוסין ללאסתתמר וללעקאר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (13.04.2022)).
26. לאחר קביעת קיומו של חשד סביר לביצוע העבירות, יש לבחון קיומו של "פוטנציאל חילוט", המשקף סיכוי סביר כי בתום ההליך הפלילי - ככל שיוגש כתב אישום - יורשע הנאשם בעבירות המיוחסות לו ותתאפשר הוראה על חילוט רכושו (ע"פ 5140/13 מדינת ישראל נ' אוסקר [פורסם בנבו], פסקה 9 (29.08.2013) (להלן: "ענין אוסקר"); בש"פ 6817/07 מדינת ישראל נ' סיטבון [פורסם בנבו] (31.10.2007) (להלן: "בש"פ סיטבון"); ע"פ 6532/17 מדינת ישראל נ' חסדי דוד לעדת הבוכרים, פסקה 37 [פורסם בנבו] (8.04.2018) (להלן: "ענין חסדי דוד")).
27. במסגרת האיזונים שעורך בית המשפט, בעת שהוא בוחן מידתיות התפיסה, עליו להתחשב בסוג התפוסים, ביכולת ההפרעות מהם בתום ההליך ובאפשרות להקטנת הנזק הנגרם (ענין חסדי דוד, פסקה 37). בית המשפט גם מצווה להגביל את הפגיעה למינימום הנדרש ולהעדיף אמצעים חלופיים שדי בהם להבטיח את תכלית החילוט בדרך שפגיעתה בחשוד פחותה (רע"פ 4526/18 שאול אלוביץ נ' מדינת ישראל, פסקה 17 [פורסם בנבו] (5.08.2018); בש"פ סיטבון).
28. ביתר שאת יש לבחון את מידתיות הפגיעה בצדדים שלישיים שאינם מעורבים בפעילות העבריינית (ע"פ 7464/21 משה רוגוזניצקי נ' מדינת ישראל, פסקה 56 [פורסם בנבו] (26.12.2021)). כפי שציין כב' השופט גרוסקופף, צד שלישי יכול להביא לצמצום סעד התפיסה בשני מסלולים: האחד, הוכחת זכויות ברכוש המוגנות מפני חילוט; והשני, פנייה לשיקול הדעת השיפוטי במתן סעד זמני (ע"א 6180/20 ד"ר משה וינברג ושות' נ' מדינת ישראל, פסקה 2 [פורסם בנבו] (13.06.2021)).
29. אשר להיקף החילוט, סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון מאפשר חילוט רכוש בשווי הרכוש בו נעברה העבירה, ללא תלות בשאלה האם מלוא שווי הרכוש הגיע לכיסו של הנאשם או בחלקו לכיסו של אחר (ע"פ 6145/15 פישר נ' מדינת ישראל, פסקה 27 [פורסם בנבו] (25.10.2015)). יתרה מזו, חילוט מלוא סכום העבירה הוא ברירת המחדל, וחריגה מכך מחייבת נימוקים מיוחדים (ע"פ 1872/16 דז'לדטי נ' מדינת ישראל, פסקה 60 [פורסם בנבו] (18.05.2017) (להלן: "ענין דז'לדטי")). בהקשר זה, יש לזכור, כי תכליתו המובהקת של החילוט היא "הוצאת בלעו של גזלן מפיו" (ע"פ 7480/95 מדינת ישראל נ' בן שטרית, עמוד 410 [פורסם בנבו] (18.05.1998)), והסעד הזמני נועד לשמר את מצבת הנכסים ולמנוע הברחתם (בש"פ סיטבון, פסקה 36).
- מן הכלל אל הפרט

30. ביישום ההלכות שהובאו בהרחבה לעיל לענייננו, ולאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, וכן לאחר עיון בדו"חות הסודיים ובחומרי החקירה, לרבות החומר החדש שהתווסף מאז החלטתי הקודמת לרבות ההודעות הרבות והחקירות של המשיבים, ולאחר שנתתי דעתי לטענות ב"כ המשיבים לגבי היקף העבירות המיוחסות, בזיקה לעוצמת החשד, ובהלימה לשלב בו נמצאים החקירה וההליך, נחה דעתי כי דין הבקשה להתקבל.
31. חומרי החקירה מבססים חשד סביר בעוצמה גבוהה, הקושר את המשיבים לביצוע העבירות המיוחסות להם. עוד עולה מחומר החקירה, כי העבירות המיוחסות לכל אחד ואחד מן המשיבים אכן בוצעו. כמו כן, לא מצאתי דופי בהערכת היקף העבירות המיוחסות. ההיקף מבוסס על ראיות ישירות ומידע מאומת של רשויות המס ועוד, ולא על הצהרותיו של המשיב 2, בנוגע למחזור העסקאות השנתי שלו, כפי שטענו המשיבים.
32. באשר לטענות ב"כ המשיבים, לפיהן המשיב 2 ניהל את המשיבה 1 באופן עצמאי ובלעדי, בעוד שמשיב 4, לא היה מעורב בניהול השוטף, וכי המשיבה 1 הינה חברה חוקית הפועלת בשיתוף עם חברות מובילות בענף הבנייה במסגרת התנהלות פיננסית שקופה הכוללת הסכמים ברורים והעברות בנקאיות מתועדות, הנתונה לביקורת רואה חשבון ופיקוח רשויות המס, וכי המבקשת נמנעה מבחינת טענותיהם אלה בחקירה מטעמי "חוסר אמון". טענות אלו אינן עולות בקנה אחד עם חומר הראיות שהוצג לעיוני, המצביע על פעילות ענפה, דומיננטית ומודעת של המשיבים 2 ו-4, בשיתוף עם חשודים אחרים (שחלקם משיבים בהליך זה), בקשר לחשדות המיוחסים להם ובדגש בנוגע לעבירות קשירות קשר לביצוע פשע, הפצה וקיצוז חשבוניות פיקטיביות, קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, השמטת הכנסות ועבירות הלבנת הון.
33. אוסיף, שגם אם חלק מן הפעילות מהווה פעילות לגיטימית כטענת המשיבים, הרי שהיקף הפעילות הלא לגיטימית, לגביה קיימות ראיות ישירות ומבוססות כאמור, עולה עשרות מונים על שווי התפוסים.
34. זאת ועוד, אין מקום, לטעמי, לאבחן בין סכומי הכסף שמקורם בעבירה והם מהווים "רכוש אסור", עם סכומי כסף "כשרים", אשר על פי הנטען מקורם בפעולות לגיטימיות במהלך העבודה השגרתית. בע"פ 2333/07 שלמה תענך נ' מדינת ישראל, פסקה 264 [פורסם בנבו] (12.07.2010), נדחתה הטענה כי יש להתחשב בתקבולים שקיבל אחד המערערים בעבור עבודה שבוצעה על ידו כדין ושאין מקום להורות על חילוטם. נקבע, כי שעה שסכומי כסף שמקורם בעבירה והם מהווים "רכוש אסור" כמשמעותו בסעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון "עורבבו" עם סכומי כסף כשרים, שמקורם בפעולות לגיטימיות, ונטמעו זה בזה והתמזגו זה לתוך זה, לא ניתן עוד להבחין בין הכסף "הנקי" והכסף "המלוכלך" ומתחייבת המסקנה לפיה סכום הכסף כולו מהווה "רכוש אסור" אשר ניתן לחלטו. גם בע"פ 4980/07 כהן נ' מדינת ישראל, פסקאות 35 - 37 [פורסם בנבו] (4.11.2010) נקבע כי יש לראות בתקבולים כולם "רכוש אסור" וכפועל יוצא מכך ניתן לחלטם במלואם.
35. אשר למשיב 3, כפי שציין ב"כ המבקשת, בצדק, לא הוצגו בעניינו ראיות נוספות שמחזקות את החשדות למעורבותו הישירה בעבירות המיוחסות ליתר המשיבים, ובפרט בפעילותה של המשיבה 1, ובהפצה וקיצוז של חשבוניות פיקטיביות. עם זאת, המשיב 3 נחקר בגין חשד לעבירות הלבנת הון. כפי שקבעתי בהחלטתי הקודמת, המשיב הודה שזרק סכומי כסף בעת החיפוש בביתו, וטען למקור לגיטימי - זכייה בקזינו בחו"ל, אשר לא דווחה על ידו לרשויות המס.

36. ברם, עילת התפיסה אינה מתמצה בגין חשד זה, אלא בכך, שלא הוכח קשר סביר בין מקורות הכנסתו המוצהרים לבין יכולתו לרכוש את נכסי הנדל"ן שנתפסו ואשר רשומים על שמו, בדגש לנוכח גרסתו לגבי נכסים אלה כעולה מחקירתו מיום 12.12.24. פער זה מעורר חשד ממשי כי הנכסים נרשמו על שמו באופן פורמאלי בלבד. על רקע זה, ובהתחשב בגרסה של המשיב 3 וגרסאות כלל בני המשפחה, בדבר ניהול קופה משפחתית משותפת, לצד הפער שבין ההכנסה שלו לבין הבעלות הפורמאלית שלו בנכסים שנתפסו על ידי המבקשת, קיים בסיס ממשי לקביעה כי הנכסים שנתפסו מהווים חלק מרכוש משפחתי אחד, ולפיכך תפיסתם מוצדקת גם לגבי משיב 3. למעלה מן הצורך אציין כי הלכה פסוקה היא שלעניין חילוט, לא הבעלות הפורמלית היא הקובעת אלא הבעלות המהותית (ע"פ 1000/15 אבו אלחווא נ' מדינת ישראל, פסקה 23 [פורסם בנבו] (3.07.2015)).
37. אוסיף עוד בהקשר זה כי אין נפקא מינה, אם חלק מהרכוש (הנדל"ן) נרכש עובר לביצוע העבירות המיוחסות למשיבים, שכן עסקינן בתפיסת רכוש בשווי, ומשכך לא נפל פגם בתפיסת הרכוש כאמור (ראו והשוו: בש"פ 4386/10 גולן אזרד נ' מדינת ישראל (30.06.2010), שם הוטל צו זמני על משק שהתקבל בירושה שנים רבות לפני ביצוע העבירות).
38. כך גם לגבי השיקים - ההמחאות, ועל אף שלא נטען דבר באופן פרטני בנוגע אליהם במסגרת הדיונים שהתקיימו לפניי, לא מצאתי מקום להורות על השבתם למשיבים ובכלל זה למשיבים 5-7, מכל הטעמים שמניתי בהחלטתי הקודמת (ראו סעיף 81 להחלטה). ראשית, חומר הראיות מעלה חשד מבוסס למעורבותם של המשיבים 5-7 בעבירות מס, חשבוניות פיקטיביות ועבירות הלבנת הון. שנית, נסיבות תפיסת השיקים ברכבו של המשיב 2 תומכות בחשד כי חרף הבעלות הפורמאלית, מדובר בשיקים השייכים מהותית למשיב 2.
39. אשר ליחס שבין היקף העבירות לשווי התפוסים, במקרה שלפניי, היקף העבירות המיוחס למשיבים עומד על מאות מיליוני שקלים, בעוד שווי התפוסים הרלוונטי לבקשה זו מוערך כיום בכ- 6.3 מיליון שקלים (כ-2.5 מיליון שקלים בחשבונות המשיבים 1 ו-2, סכום של כ- חצי מיליון שקלים שנתפס במזומן ונדל"ן בשווי של כ-3.2 מיליון שקלים), כאשר סך הרכוש התפוס של המשיבים מוערך עד 15 מיליון שקלים. יצוין, שגם אם יתברר כי היקף העבירות נופל מהערכות המבקשת, ניתן לקבוע, בזהירות הראויה, לנוכח השלב בו נמצאת החקירה, כי שווי התפוסים זניח בהשוואה להיקף העבירות. משכך, האינטרס הציבורי בתפיסת הרכוש לצורך חילוט עתידי גובר, בשלב זה, על האינטרס הפרטי של המשיבים (ע"פ 80/19 אהוד מאיר שאיבות נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (11.08.2019)).
40. אשר לקצב קידום החקירה, מצאתי כי קצב התקדמותה משביע רצון. יש לציין כי בשונה מפרשות כלכליות דומות, החקירה לא החלה במסגרת חקירה סמויה, אלא כחקירה גלויה ביום החיפוש, והתפתחה לממדים שפורטו לעיל. כאמור, עסקינן בפרשה מורכבת, מרובת עבירות, מרובת מעורבים וחשודים, במסגרתה בוצעו פעולות חקירה רבות ונרחבות לרבות עשרות רבות של חקירות פרונטליות ומאות פעולות חקירה, ועתידות להתבצע עוד פעולות חקירה נוספות.

41. בבע"ח (נצ') 45816-11-22 עלי אבו נסרה נ' משטרת ישראל - להב 433 [פורסם בנבו] (28.11.2022), קבע בית המשפט הנכבד כי משך החקירה הוא פקטור אחד בלבד במכלול השיקולים הנדרשים להארכת צו החזקת תפוסים. השיקולים הרלוונטיים כוללים: מורכבות החקירה והתקדמותה, פעולות החקירה שבוצעו ושנוותר לבצע, יעילות ניהול החקירה וקצבה, השלב הנוכחי של החקירה, יחס שווי הרכוש התפוס להיקף העבירות המיוחסות, ועוצמת החשדות העולים מחומרי החקירה.
42. לאור שיקולים אלה, ובאיוון שראוי להפעיל במקרה דנן, מצאתי כי בשלב זה, לאור עוצמת החשד המבוססת על איכות חומרי החקירה שהוצגו לעיוני (חשד סביר בעוצמה גבוהה); בהינתן קצב התקדמות החקירה שהינו משביע רצון תוך שנתתי דעתי למועד תחילת החקירה (29.11.24), כאשר לא קדמה לחקירה הגלויה חקירה סמויה; בהתחשב באפשרות להגשת כתב אישום ובסיכויי הרשעה וחילוט בתום ההליך, ראוי לאפשר למבקשת להחזיק תפוסים ששווים נופל באופן משמעותי מהיקף העבירות המיוחסות למשיבים. (לחילוט מלוא שווי העבירות בתום ההליך ראו: ענין דז'לדטי, פסקה 60; ע"פ 4143/17 מחמד עאבד נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (13.08.2018). לתפיסה זמנית בשווי העבירות כולן ראו: ע"פ 7701/17 אוקסנה סנדלר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (23.10.2017)).
43. באשר לרכבים, ועל אף שאינם חלק מהתפוסים שביקשה המבקשת להאריך תוקף החזקתם בשלב זה משנתפסו בחודש מאי 2025, ניתן לטעמי להורות על שחרור הרכבים, בכפוף למילוי התנאים שנקבעו בפסיקה, כפי שנטען על ידי ב"כ המבקשת.
44. אשר לטלפונים, אלה מוחזקים לצרכי חקירה. במעמד הדיון בפניי, ציין ב"כ המבקשת כי הטלפונים נפרקו. אכן, החקירה מתקדמת ומתפתחת בצורה עצימה ואולם עולה כי טרם הושלמה. כמו כן, צפויים בעתיד הקרוב גם חקירות הטחה. משכך, לא מצאתי מקום להשיב בשלב זה את הטלפונים הניידים השייכים למשיבים לידיהם, וזאת לצורך מיצוי החקירה. לא כך, לגבי טלפונים שנתפסו ונטען לגביהם כי אינם שייכים למשיבים אלא לבני משפחה אחרים. אשר לאותם טלפונים, ומשנטענו הטענות באופן כללי ולא פרטני, כאשר לא ברור למי הם שייכים מבני המשפחה, על המשיבים לפנות בצורה סדורה ביחס לאותם טלפונים למבקשת. בהמשך לאותה פניה, ומשנפרקו הטלפונים, על המבקשת לערוך אבחנה בין הטלפונים השייכים למשיבים ואלה השייכים לבני משפחה אחרים, ולהשיב את הטלפונים שאינם שייכים למשיבים לבעליהם.
45. אשר לתקופת התפיסה המתבקשת, מכל הטעמים שמניתי לעיל, לרבות קצב קידום החקירה, כל אלה מצדיקים את הארכת תוקף החזקת התפוסים, כמבוקש.
- סיכום
46. משקבעתי כי מתקיים חשד סביר, הרי שקיים אינטרס ציבורי בתפיסת הרכוש, לצורך חילוט עתידי, ככל שיוגש כתב אישום נגד המשיבים, ואינטרס זה גובר, בשלב הזה, על האינטרס האישי פרטי של מי מבין המשיבים. עוד נתתי דעתי לכך שהתפיסה מידתית בנסיבות הענין.
47. לאור כל האמור לעיל, אני מורה על הארכת תוקף החזקת התפוסים, למשך 180 ימים, שמניינם מתום תקופת ההארכה האחרונה.
- המזכירות תשלח העתק החלטתי לצדדים.
- זכות ערר כחוק.
- ניתנה היום, ב' אב תשפ"ה, 27 יולי 2025, בהעדר הצדדים.